

Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Εὐκαρπίας, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καί συλλειτουργγέ τῆς ἡμῶν Μετρούτητος κύριε Ἱερόθεε, Ἡγούμενε τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Θεοφιλίᾳ καί εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ἡ μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρός ἡμῶν Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου, τῆς ἐφόρου καί προστάτιδος τοῦ πνευματικοῦ ὑμῶν ἐνδιατήματος καί ἱεροῦ ἰδρύματος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῆς Ἐκκλησίας, φαιδρύνει καί πάλιν τόν ἐκκλησιαστικόν ἡμῶν βίον ἐμφαίνουσα καί καταλιμπάνουσα πᾶσιν ἡμῖν ἐξαίρετον τύπον καί ὑπογραμμόν.

Εἰς τὴν Βασιλίδα τῶν πόλεων, ἐν τῷ πέμπτῳ αὐτῆς λόφῳ, διατηροῦμεν τὴν μνήμην αὐτῆς τῆς Καππαδόκου ἀρχοντίσσης καί μετὰ ταῦτα σπουδαίας μοναστρίας, τῆς ὁποίας, μάλιστα, ὁ παρθενῶν εὐρίσκετο ἐπάνωθεν τοῦ καθ' ἡμᾶς Μεγάλου Μοναστηρίου, ὡς λύχνος ἀείφωτος καί ἀντιφεγγίζων εἰς Φανάριον τό φῶς τῆς μοναδικῆς τῶν μοναχῶν πολιτείας. Ταύτης τῆς «καινῆς πολιτείας» τό φῶς εἶναι ἡ ἀγάπησις τῆς τοῦ Θεοῦ θεωρίας καί ἡ ἀποστροφή πάσης κοσμικῆς τύρβης καί ματαίου θορύβου, δι' ὧν ἐπέρχεται ἡ διάσπασις τοῦ νοός.

Μέριμνα τοῦ γνησίου μοναχοῦ ὑπάρχει ἡ ἔγκοπος προσευχή ὑπὲρ παγγενοῦς τοῦ Ἀδάμ διὰ τοῦ προσωπικοῦ «ἐλέησόν με». Διὰ τοῦτο αἱ Μοναί καί τά ἡσυχαστήρια παρέμεινον εἰς τὴν συνείδησιν τῶν πιστῶν προπύργια εὐσεβείας καί ἀφιερώσεως εἰς Θεόν, διὰ τῆς διαρκοῦς μετανοίας, τῆς ἀνακαινιζούσης τό τοῦ ἀγωνιζομένου πιστοῦ φρόνημα.

Ὁ μοναχισμός εἶναι χαρισματικός σταυροαναστάσιμος τρόπος ζωῆς, ἐν τῷ ὁποίῳ βιοῦνται ἀγιοπνευματικῶς τό θαῦμα τοῦ Ἐλθόντος καί ἡ προσδοκία τοῦ Ἐρχομένου Σωτῆρος τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου. Ὄντως, ὁ μοναχός προσανατολίζει τόν ἄνθρωπον εἰς τό «ἐν, οὐ ἐστι χρεία» (πρβλ. Λουκ. ι', 42). Τά λόγια του εἶναι «ἡ φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ», ἡ ὑπόμνησις πρὸς πάντα ὅτι «παράγει τό σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου» (Α' Κορ. ζ', 31). Ἡ προσευχή τοῦ μοναχοῦ εἶναι ἡ μεγάλη καί οὐσιαστικὴ προσφορά εἰς ἕνα κόσμον διατελοῦντα ἐν ἀλλοτριώσει, ποθοῦντα ὁμως τὴν γνησίαν ἐλευθερίαν καί τὴν ἀληκτον καί ἀναπαλλοτριώτον χαρὰν τῆς αἰωνιότητος.

Τοῦτο τό μήνυμα ἐκ τοῦ βίου τῆς Ὁσίας Μητρός ἡμῶν Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου, τῆς ἀφιερωσάσης τὴν ζωὴν της εἰς τὴν ἀσκησιν ψυχῆς καί σώματος καί μεταθείσης τόν τῆς καρδίας πόθον εἰς τόν Νυμφίον Χριστόν, ἐνστερνιζομένη καί ἡ Μήτηρ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, συμμετέχει εἰς τὴν πανήγυριν τῆς Ἱερᾶς ὑμῶν Μονῆς διὰ τοῦ ἡμετέρου ἐκπροσώπου Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Σικάγου καί λίαν ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ κ. Ναθαναήλ, κομίζοντος καί τόν χαιρετισμόν τῆς ἡμῶν Μετρούτητος πρὸς τὴν ὑμετέραν Θεοφιλίαν καί πρὸς τοὺς πλησίον αὐτῆς διακονοῦντας πατέρας,

ἔχουσα τὴν βεβαιότητα καὶ τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ ὑμεῖς ἐμφορεῖσθε ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος περὶ τοῦ ρόλου, τῆς θέσεως καὶ τῆς μαρτυρίας τῶν Μονῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ εὐρύτερον ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐορτίως προσφωνοῦντες ὑμᾶς, ἅγιε Καθηγούμενε, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, σεμνοὶ πανηγυρισταὶ τῆς ἱερᾶς μνήμης τῆς Ὁσίας, καὶ καταστέφοντες ὑμᾶς διὰ τῆς Πατριαρχικῆς καὶ πατρικῆς ἡμῶν εὐλογίας, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου, τὴν ζεῖδωρον χάριν καὶ τὰ ἀμέτρητα ἐλέη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

βιη' Ιουλίου ις'

Ἐπισημοῦς ἀγαπῶντες ἐν χειρὶ ἀδελφῶν.